

[Estrup]

Hvad angår overflytning af godkendelseskompetencen til statsamtterne og nedlæggelse af de kommunale samråd, er jeg ligesom fru Aase Olesen af den opfattelse, at vi savner oplysninger. Det må være muligt for justitsministeren mere præcist at gøre rede for, hvorledes sagsbehandlingen tænkes tilrettelagt i statsamtterne, specielt i hvilket omfang andet end juridisk ekspertise tænkes inddraget. Men ønsket om at sikre en mere ensartet sagsbehandling kan jeg helt tilslutte mig.

Jeg vil ikke under denne første behandling gå ind i en detaljeret diskussion om aldersgrænser, samlivstid, enliges mulighed for adoption m.v., blot sige, at jeg i lyset af mine indledende bemærkninger har sympati for en vis liberalisering af de gældende regler. Men det må ikke skade vores samarbejde med de lande, hvorfra de adopterede børn kommer, og ikke mindst må det ske gradvis, således som jeg også forstår at det er justitsministerens hensigt.

Birgith Mogensen (CD):

Forslaget om ændring af adoptionsloven er en genfremsættelse. I mellemtiden – fra den 25. oktober 1983 og til dags dato – er der dog ikke fremkommet argumenter, der kan rokke ved CDs generelle og positive standpunkt vedrørende dette lovforslag. Derfor må jeg atter erklære, at CD støtter forslaget. I øvrigt henviser jeg til mit indlæg den 25. oktober 1983, Folketingstidende 1983-84, 1. samling, sp. 926.

Ove Jensen (FP):

Lovforslaget er en genfremsættelse, og jeg kan derfor i det store og hele henvise til, hvad fremskridtspartiets ordfører sagde ved behandlingen i oktober sidste år. Da var fremskridtspartiets ordfører jo lidt betænkelig ved at acceptere ministerens forslag uændret.

Jeg vil godt tilføje, at der er også områder i forslaget, vi er tilfredse med. Vi er tilfredse med, at man lemper en række krav, bl.a. vedrørende de adoptionsøgendes alder og samlivets karakter, og vi er i det hele taget tilfredse med, at der sker en forenkling på flere områder. Vi vil gå ind i et positivt udvalgsarbejde.

Lenger (VS):

Ligesom en lang række andre ordførere har været inde på, mener vi i VS, at det er nødvendigt at være restriktiv i adoptionsagerne. Ligesom andre også har sagt, er det først og fremmest børnenes tarv, som vi må tage vare på, og det betyder i forhold til det lovforslag, vi behandler her, at vi er imod de ændringer, som ministeren foreslår.

For det første mener vi, at det er et udtryk for en bureaukratisering, når statsamtterne skal overtage flere opgaver, og når den endelige vurdering overgår til en jurist i stedet for som nu at ligge hos en læge, en socialrådgiver og en jurist i fællesskab. Amsrådsforeningen har også udtrykt sin skepsis over for den ændring, bl.a. fordi statsamtterne på den måde får råderet over personalegrupper, som er ansat hos amtskommunerne.

For det andet mener vi, at de lempelser, som ministeren bebuder, vil mindske tilliden til adoptionssystemet i en række af de lande, som børnene til adoption kommer fra. Faktisk er vi ganske trygge ved de nuværende regler, og selv om der mellem år og dag kan trækkes eksempler frem på uheldige tilfælde, synes vi, det er urimeligt at begrunde lempelser i den slags enkelttilfælde.

Det er ikke mulige adoptionsforældre, der er mangel på, men snarere børn. Derfor er der ikke nogen som helst baggrund for at foreslå de lempelser, bl.a. vedrørende aldersgrænserne og samlivstiden, som lovforslaget indebærer. Hvis der var behov for at finde flere adoptionsforældre, ville alternativet fortsat ikke være, at børnene skulle opholde sig på et børnehjem, f.eks. i Korea, men at man i stedet måske et helt tredje sted fandt et godt hjem til dem.

For det tredje er vi – ud over at det kan rokke ved tilliden i andre lande – ikke begejstrede for, at der bliver åbnet mulighed for, at forældre kan godkendes i realiteten helt op i 50 års alderen. Ikke sådan at forstå, at vi mener, at forældre i den alder er dårligere forældre, det mener vi overhovedet ikke, men det er en vanskeligere opgave at påtage sig med et adoptivbarn end med et barn, som måske ikke vil komme ud for racefor-domme, og som ikke er kommet til verden langt fra Danmark.

VS har ikke noget som helst imod, at enlige eventuelt også kunne blive godkendt som adoptanter, men vi må erkende, at disse enlige forældre i praksis ikke vil kunne bruge